

Arrest

nr. 165 954 van 15 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de beschikking van 25 februari 2016 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die loco advocaat S. GAZZAZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een soennitische Arabier bent, en op 1 april 1989 in Bagdad, Centraal-Irak, bent geboren. Tot op heden bent u ongehuwd. U bent lid van de (N.)-stam. Uw vader zou van origine sjiïet zijn, uw moeder soenniet.

U bracht uw eerste levensjaren door in de wijk Al Yarmouk, tot jullie in 1993 verhuisden naar Al-Alaam, een gemengde wijk in de buurt van Saidiye. Uw vader, sjiïet van origine, zou zich in 1998 ter wille van

zijn carrièremogelijkheden als ambtenaar bij het ministerie van Binnenlandse Zaken, bekeerd hebben tot het soennisme. Na de val van het regime en door de toegenomen sterkte van de sjiieten in uw wijk, zouden jullie, net als de andere soennitische families, bedreigd zijn en verzocht zijn de wijk te verlaten. In juni 2007 zouden jullie daarom met de hele familie naar Damascus, Syrië verhuisd zijn. Daar zou u een opleiding tot boekhouder gevolgd hebben. Nadat de Iraakse premier al-Maliki een amnestie afkondigde, zouden jullie in april 2010 naar Bagdad zijn teruggekeerd. Jullie zouden opnieuw de ouderlijke woning in Al-Alaam hebben betrokken. Vanaf maart 2011 zou u beginnen werken zijn voor het elektronicabedrijf Al Manzil, gevestigd in de wijk Karada. Ook uw broer werkte voor dit bedrijf, als marketingdirecteur. Zelf werkte u op de afdeling garanties. Door de toegenomen sektarische spanningen zouden jullie na verloop van tijd opnieuw bedreigd zijn, als afvalligen. Niet alleen zouden de burgers in de wijk te weten gekomen zijn over de bekering van jullie vader, ook bij de checkpoints van de sjiitische militie zouden jullie lastiggevallen zijn. Op 27 of 28 mei 2015 zou u met uw vader en uw broer Ahmed (O.V. 8.090.556 - CGVS 1516895) in een winkelstraat aangevallen zijn door twee onbekenden. Terwijl uw broer Ahmed nog in de wagen zou gezeten hebben, zouden de onbekenden u geroepen hebben en u en uw vader beschoten hebben. Jullie zouden kunnen ontkomen zijn. Eén of twee dagen later zouden verschillende leden van de sjiitische militie 'Assaab Ahl Al Hak' naar het bedrijf waar u en uw broer werkten gekomen zijn en zouden ermee bedreigd hebben de directeur van het bedrijf te zullen doden als hij jullie niet zou ontslaan. Jullie zouden op dat moment zelf niet aanwezig geweest zijn op het bedrijf, maar telefonisch gewaarschuwd zijn door een collega. Hierop zouden jullie naar het huis van uw broer zijn teruggekeerd. De sjiitische militie zou echter achter het adres van uw broer zijn gekomen. Twee of drie dagen later zouden jullie op het adres van uw broer en in jullie ouderlijke woning een dreigbrief van 'Assaab Ahl Al Hak' hebben ontvangen. Ze zouden jullie 72 uur de tijd hebben gegeven de woning(en) te verlaten. Jullie zouden nog twee of tweeënhalf dag in het huis van uw broer gebleven zijn, waarna jullie besloten hebben het land te verlaten. Jullie ouders zouden naar familie elders in Bagdad zijn verhuisd, u en uw broer Ahmed (O.V. 8.090.556 - CGVS 1516895) zouden op 6 juni 2015 het vliegtuig genomen hebben naar Istanboel. Daar zouden jullie na enkele dagen een bootje genomen hebben naar Griekenland. Van daaruit zouden jullie over land, met verschillende wagens verder gereisd zijn, via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. Jullie zouden op 9 juli 2015 in België zijn aangekomen, waar jullie beide de volgende dag asiel aanvroegen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: kopie van de eerste pagina van uw paspoort, kopie van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en een voedselrantsoenkaart.

B. Motivering

Na een grondige analyse van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend. De door u ingeroepen vrees voor Assaab Ahl Al Hak is namelijk niet geloofwaardig.

Er duiken immers ernstige inconsistenties op tussen uw verklaringen bij het invullen van de CGVS Vragenlijst en uw verklaringen op het gehoor op het CGVS. Bovendien bleken ook uw verklaringen afgelegd op het CGVS niet helemaal consistent.

***Om te beginnen** is het uiterst bevreemdend dat u op het CGVS verklaarde dat de bekering van uw vader, van sjiiet tot soenniet, eigenlijk de bron van al jullie verdere problemen zou zijn. Op geen enkel moment vermeldde u dit feit bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Het CGVS erkent dat u daarbij wordt gevraagd een beknopt overzicht van de feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land weer te geven. Echter, dat u, gevraagd alle feiten aan te halen, de zogenaamde hoofdreden van jullie problemen niet zou vermelden, doet al in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van deze beweerde feiten. Dient tevens te worden opgemerkt dat ook uw broer Ahmed (O.V. 8.090.556 - CGVS 1516895) met geen woord repte van deze bekering als bron van al jullie problemen bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, maar eveneens plots wel tijdens het gehoor op het CGVS.*

*Deze geloofwaardigheid wordt **bovendien** verder ondermijnd door de vaststelling dat uw broer Ahmed tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat jullie vader in 1998 verplicht zou zijn geweest zich te bekeren. Volgens zijn verklaringen zou hij, net als overigens alle partijleden en militairen, daarbij een brief hebben moeten ondertekenen waarin ze afstand deden van alle sjiitische praktijken (zie gehoorverslag 15/16895, p.25). Het CGVS heeft echter geen weet van een dergelijke algemene, verplichte bekering onder het Baath regime in 1998.*

*Het is **overigens** ook bijzonder bevreemdend dat, indien uw vader zich effectief zou bekeerd hebben, jullie daardoor dergelijke problemen zouden ondervonden hebben, gezien het volgens uw verklaringen ging om een algemene en vooral, verplichte bekering.*

Verder heeft u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS ook nergens gesproken over het eerste incident waarbij u, samen met uw vader, beschoten zou zijn. Dat u zou nalaten dit te vermelden, terwijl het volgens uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS dermate ernstige gevolgen zou gehad hebben, is weinig aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat een dergelijk incident een diepe impact heeft op een persoon. Verder gaven jullie ook aan dat jullie na dit eerste incident niet meer zouden zijn gaan werken, alsook dat uw vader en broer dienden onder te duiken (zie CGVS, p.15). Er mag dan ook verwacht worden dat u dergelijk belangrijk feit zou vermelden wanneer u gevraagd wordt alle feiten te vermelden die de aanleiding van uw vlucht vormden. Hierbij dient tevens opgemerkt te worden dat ook uw broer Ahmed (O.V. 8.090.556 - CGVS 1516895) met geen woord repte van dit incident bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, maar eveneens plots wel tijdens het gehoor op het CGVS.

U heeft **overigens** ook nergens bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS gesproken over jullie eerdere problemen in het jaar 2007 en jullie jarenlange verblijf in Syrië, wat de geloofwaardigheid van uw sektarische problemen verder ondermijnt.

Voorts was u ook niet helemaal consistent in uw verklaringen over uw laatste verblijfplaatsen en het plaatsen van uw problemen in de tijd. Vooreerst vermeldde u uw verblijf -ook al was het maar kort- bij uw broer in een andere wijk van Bagdad tijdens uw laatste dagen in Irak niet bij de DVZ. Wat meer is, u gaf er expliciet aan dat u tot 6 juni 2015 op het adres van uw ouderlijke woning verbleef (zie DVZ Verklaring, pt.10). Tijdens het gehoor op het CGVS gaf u aan dat u vlak voor uw vertrek nog drie of vier dagen bij uw broer in Dora zou verbleven hebben (zie CGVS, p.4). U bleef er wel bij dat u op 6 juni Irak verlaten zou hebben (zie CGVS, p.11). U verklaarde echter tijdens het gehoor op het CGVS ook dat u meteen na dit eerste incident van 27 of 28 mei (uw broer hield het overigens op 29 mei 2015), waarbij jullie beschoten zouden zijn, naar het huis van uw broer in Dora zou gevlucht zijn (zie CGVS, p.17), wat dan weer neerkomt op ongeveer tien dagen. Verder gaf u dan weer aan dat u drie tot vier dagen na dit incident de bewuste dreigbrief ontvangen zou hebben (zie CGVS, p.19) en nadien nog twee tot tweeënhalf dag in het huis van uw broer verbleven hebben (zie CGVS, p.23). Ook uw nieuwe verklaringen zijn dus zelfs allerminst eensluidend.

Dat uw datering niet klopt blijkt **verder** ook uit het feit dat u de twee incidenten die u wel vermeldde op de vragenlijst van het CGVS, met name het bezoek van de leden van de militie op jullie werk en de dreigbrief die u van hen zou ontvangen hebben, in de maand mei plaatste op de vragenlijst van het CGVS. U kon het toen overigens niet specifiek in de tijd plaatsen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5), wat gezien uw huidige verklaringen ook bevreemdend is. Op het CGVS gaf u zoals vermeld aan dat u nog twee tot tweeënhalf dag na het ontvangen van de dreigbrief bij uw broer verbleef en deze dreigbrief jullie drie tot vier dagen na het eerste incident toe kwam. Dit maakt dan ook dat de twee daaropvolgende feiten zich begin juni moeten hebben voorgedaan. U bleek **overigens** ook op het CGVS niet overtuigend in het plaatsen van deze feiten in de tijd, wat gezien de ernst van de situatie en de verstrekende gevolgen die het voor u moet gehad hebben bijzonder opmerkelijk is. Gevraagd wanneer het eerste incident zich zou hebben voorgedaan, corrigeerde u zich maar liefst twee keer. Eerst gaf u aan dat het op de middag was dat jullie beschoten werden, u corrigeerde zich vrijwel meteen, "sorry, het was 3 uur of 3 uur 30" (zie CGVS, p.18). U gaf verder ook aan dat het weekend was, maar zei vlak daarna "nee, het was geen weekend" (zie CGVS, p.19). Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Voorts bleken uw verklaringen over het tweede incident, waarbij de sjiiitische militie zou langsgesproken zijn op uw werk, niet helemaal consistent. U liet u op de vragenlijst van het CGVS louter optekenen dat ze waren langsgesproken om uw adresgegevens op te vragen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Op het gehoor op het CGVS kwam u met een heel ander verhaal op de proppen. U verklaarde nu dat de militieleden zouden langsgesproken zijn op uw werk om uw baas te dwingen jullie te ontslaan. Ze zouden daarbij met verschillende wagens het bedrijf omsingeld hebben en ermee gedreigd hebben jullie te vermoorden en het bedrijf te sluiten indien uw directeur jullie niet zou ontslaan (zie CGVS, p.15; pp.19-20). De twee versies van de feiten zijn dan ook opmerkelijk uiteenlopend, zeker gezien de ernst van de situatie. **Bovendien** liet u ook optekenen dat u na afloop van dit bezoek gewaarschuwd zou zijn door een collega om niet terug te keren naar het bedrijf (zie CGVS, p.20). Ook dit is opmerkelijk gezien u eerder tijdens hetzelfde gehoor aangaf dat u al na het eerste incident niet meer naar uw werk zou zijn teruggekeerd (zie CGVS, p.15). Het is in ditzelfde verband **overigens** erg bevreemdend dat u verklaarde dat u na dit eerste incident niet meer wilde terugkeren naar uw werk in de sjiiitische wijk Karada, maar nadien wel verklaarde dat u zich ten tijde van het tweede incident ook in diezelfde Karada wijk zou hebben opgehouden (zie CGVS, p.21).

Verder bleken ook uw verklaringen over de dreigbrief die u zou ontvangen hebben niet helemaal consistent. De verschillende verklaringen van uw broer volgden overigens opnieuw een opvallend gelijkaardige evolutie. U liet namelijk op de vragenlijst van het CGVS -net als uw broer- optekenen dat de militie u een dreigbrief zou verstuurd hebben aan het adres van uw ouders (zie CGVS Vragenlijst,

pt.3.5). Op het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer plots –eveneens net als uw broer- dat u eigenlijk twee dreigbrieven ontvangen zou hebben, één op het adres van uw ouders, en één op het adres van uw broer (zie CGVS, p.16 & p.22). Gezien u eerder verklaard had dat jullie al na het eerste (schiet)incident jullie ouderlijke huis hadden verlaten (zie CGVS, p.21), werd u door het CGVS gevraagd hoe u dan eigenlijk te weten was gekomen dat u ook daar een dreigbrief had ontvangen. U paste daarop uw eerdere verklaringen aan. U liet nu optekenen dat uw moeder eigenlijk nog een tijdje thuis was blijven wonen (zie CGVS, p.22). Het louter aanpassen van verklaringen is geen uitleg voor deze tegenstrijdigheid en bevestigt het ongeloofwaardig karakter van uw relaas. Bovendien verklaarde uw broer dat jullie moeder en zus nog wat materiaal waren gaan halen in het huis en de brief er dan gevonden hadden (zie CGVS 15/16895, p.21), wat uiteraard nog iets anders is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet kunt staven aan de hand van overtuigende documenten. U legt de dreigbrief die u zou hebben ontvangen niet zelf voor. U verwees naar de kopie die uw broer ervan neerlegde. Dit document heeft echter onvoldoende bewijswaarde om uw ongeloofwaardige verklaringen teniet te doen. Het betreft een document waarvan de auteur en de authenticiteit onmogelijk kan worden geverifieerd. Verder betreft het slechts een kopie, dewelke gemakkelijk na te maken zijn met het nodige knip- en plakwerk. In de Iraakse context wordt er bovendien op grote schaal gefraudeerd met dergelijke documenten (zie blauwe map, doc3). Daarom hebben ze pas enige bewijswaarde wanneer ze worden ondersteund door geloofwaardige, precieze, en coherente verklaringen. Dat is absoluut niet het geval. Ze volstaan dus niet om de door u ingeroepen vrees aannemelijk te maken.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat uw ingeroepen problemen met Assaab Ahl Al Hak ongeloofwaardig zijn.

U haalt **ten slotte** aan dat u op legale wijze, met uw eigen paspoort, vanuit de luchthaven van Bagdad naar Turkije reisde (zie CGVS p.11). Het feit dat u Irak klaarblijkelijk op legale wijze kon verlaten, wijst erop dat u in ieder geval geen vrees voor de Iraakse autoriteiten koesterde op het moment dat u uw land verliet.

Dat u klaarblijkelijk geen dringende nood aan internationale bescherming heeft, blijkt **overigens** verder uit de vaststelling dat u via onder meer Oostenrijk en Duitsland naar België bent gekomen, maar er geen asiel heeft aangevraagd. Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het land waar hij toevlucht zoekt.

Omwille van bovenstaande redenen dient te worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u voorlegt niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag vermogen te wijzigen. Het betreffen kopie van de eerste pagina van uw paspoort, uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rantsoenkaart, dewelke enkel uw identiteit, nationaliteit en afkomst uit Bagdad bevestigen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw broer Ahmed (O.V. 8.090.556 - CGVS 1516895), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker puurt zijn enig middel uit de:

- Schending van artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen;
- Schending van artikel 3 gemeen van de Verdragen van Geneve, d.d. 12 augustus 1949;
- Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, §2 en 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (" Vreemdelingenwet ");
- Schending van artikelen 4 en 26 van het Koninklijk Besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;
- Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht ;
- Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen
- Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid ;
- Schending van het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- Schending van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel ;
- Schending van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens ;
- Schending van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.”

2.1.2. Verzoeker gaat eerst in op de toepassing van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst naar de inhoud van voormelde bepalingen en naar de aangevoerde bepalingen inzake de motiveringsplicht. Verder citeert hij artikel 4 van het voormelde KB van 22 juli 2003 (PR CGVS) en geeft hij een algemene uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Verzoeker verwijst tevens naar de inhoud van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM. Verder stelt hij:

“Dat zowel uit de verklaringen van verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat Generaal, als door de neergelegde rapporten en andere documenten in bijlage, blijkt dat de bovenvermelde artikelen van het EVRM geschonden zijn in Irak ten aanzien van verzoeker, en ten aanzien van de bevolking in het algemeen;

Dat het onbetwistbaar is dat Irak trotseert met uiterst gevaarlijke milities, o.a. Islamitische Staat in Irak en de Levant (hierna "IS" of "ISIS");

Dat het IS als een terroristische groepering is beschouwd op het internationaal vlak;

Dat de terreur akten door IS begaan zijn, de meest fundamentele rechten van elk persoon schenden;

Dat één ieder het slachtoffer van hun wreedheid kan worden, en dit zonder enig welbepaalde reden;

Dat het rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de lidstaten veroordeelt in geval ze de rechten gewaarborgd door het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, schenden;”

Verzoeker wijst op de verklaringen die hij bij het CGVS aflegde omtrent de situatie in zijn regio van herkomst en zijn wijk. Hij vervolgt:

“Dat deze situatie de vrees voor vervolging wegens de religieuze achtergrond van verzoeker en zijn behoren tot een bepaald sociaal groep bevestigt;

Dat in Irak en in Bagdad de Islamitische Staat ("IS") en de sjiitische milities aanwezig zijn, het sektarisch conflict aanscherpen en het terreur verspreiden;

Dat de Iraakse autoriteiten niet in staat zijn hun burger te beschermen tegen deze extremistische milities en de sektarische oorlog die er heerst;”

Verzoeker werd bedreigd omwille van zijn religieuze achtergrond en zijn behoren tot een sociale groep. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen bij het CGVS omtrent het incident in de 'soukh' eind mei 2015.

Verder stelt hij een duidelijke uitleg te hebben gegeven over de bedreigingen op zijn werk en dat van zijn broer. Verzoeker vervolgt:

“Dat de verklaringen veel details bevatten;

Dat verzoeker verwerende partij heeft kunnen informeren over, zowel de verantwoordelijke militie van de ondergane dooddreigementen, als de erkenbare tekens van deze militie, nl. de wagen, de logo en de uniform;

Dat zoals verzoeker het heeft verklaard, de doodsdreigementen zijn veroorzaakt door de bekering van verzoekers vader en, de facto, zijn eigen bekering;

Dat deze bekering en het behoren van zijn vader tot de Baath partij, het gene dien hem doet behoren tot een bepaalde sociaal groep;

Dat dit behoren, in het huidige context van het sektarische geweld die heerst in Irak, de vrees voor vervolging sticht;

Dat voor die redenen, verzoeker een gegronde vrees voor vervolging en voor zijn fysieke integriteit heeft in geval van terugkeer naar Irak;”

Verzoeker betoogt verder dat de redenering niet kan worden gevolgd dat zijn legale uitreis erop wijst dat hij bij het verlaten van zijn land geen vrees voor vervolging koesterde jegens de Iraakse autoriteiten. Hij citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en wijst erop dat de vluchtelingenstatus niet is beperkt tot personen die de autoriteiten vrezen. Verder stelt hij zijn vrees voor vervolging duidelijk te hebben gemaakt en geen bescherming te kunnen krijgen van de Iraakse autoriteiten. Veel vluchtelingen verlaten op legale wijze hun land en krijgen toch de vluchtelingenstatus.

Verzoeker geeft aan dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij een reëel risico loopt voor zijn integriteit in zijn land van herkomst. Hij gaat verder als volgt:

“Dat hij bovendien een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille zijn godsdienstige achtergrond en/oh het behoren tot een sociaal groep (omwille van de bekering van zijn vader en zijn lidmaatschap bij de Baath partij, is verzoeker als nawas beschouwd, wat in het sektarisch conflict-context tussen soennieten en sjiieten in het huidige Irak, een reden tot dood is);

Dat verwerende partij deze element niet ten gronde heeft onderzocht noch ten gronde zijn beslissing heeft gemotiveerd;”

Daarom vraagt verzoeker om de bestreden beslissing minstens te vernietigen.

2.1.3. Vervolgens gaat verzoeker in op de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij vangt zijn betoog aan met een algemene uiteenzetting omtrent het bepaalde in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en omtrent de inhoud van de motiveringsplicht vervat in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en in de voormelde wet van 29 juli 1991.

Verder wijst verzoeker op de inhoud van artikelen 3, 5, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM en stelt hij:

“Overwegende dat er een duidelijk aanwijzing is dat verzoeker reëel risico loopt tot ernstige schade en/of vervolgingen in zijn land van herkomst, en dit voornamelijk omwille de aanwezigheid van verscheiden milities, o.a. het IS tegen de welke zowel de Irakese staat als de Internationale coalitie machteloos blijven;

Dat de bestreden beslissing hiermee absoluut geen rekening heeft gehouden ;”

Verzoeker stelt dat het conflict in Irak, waaronder Bagdad, beschouwd moet worden als een gewapend conflict. Hij geeft een uiteenzetting omtrent het begrip ‘gewapend conflict’ en vervolgt:

“In casu, stelt verweerder niet in vraag het bestaan van een intern gewapend conflict in Bagdad.

De Commissaris-Generaal beweert dat verschillende gewapende groepen tegen elkaar aan het vechten zijn: ISIS, nationale veiligheidsdiensten (leger en politie) en sjiiitische milities.

Er bestaat geen twijfel over het bestaan van gevechten: dit geweld in Bagdad vertaalt zich naar “terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds”

Wat het begrip willekeurig geweld betreft verwijst verzoeker naar rechtspraak van het HvJ en het EHRM. Hoewel het begrip ‘willekeurig geweld’ vervat in artikel 48/4 § 2, c) van de vreemdelingenwet niet overeenkomt met het begrip ‘algemene situatie van geweld, waarvan de intensiteit voldoende is om een risico van schending te creëren van artikel 3 van het EVRM’, is verzoeker van mening dat de criteria ontwikkeld door het EHRM interessant zijn. Volgens verzoeker is er in Bagdad sprake van een algemene willekeurige geweldssituatie die van zulke aard is dat zij een reëel risico op ernstige schade doet ontstaan in hoofde van alle burgers.

Verzoeker herneemt de criteria zoals gehanteerd door verweerder en door het EHRM en past deze toe op de situatie in Bagdad. Hij betoogt in deze:

“A. DE VRAAG NAAR DE GEBRUIKTE OORLOGSMETHODEN EN TACTIEKEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT DIE VAN AARD ZIJN OM HET RISICO VAN HET AANTAL BURGERSLACHTOFFERS TE DOEN VERHOGEN, OF DIE RECHTSTREEKS GERICHT ZIJN TEGEN DE BURGERS “(DE DOELSTELLINGEN DIE GESTREVEN WORDEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT, DE AARD VAN DE GEBRUIKTE GEWELD EN DE INTENSITEIT VAN DEZE INCIDENTEN)

In de bestreden beslissing (laatste pagina), verklaart de CGVS zelf dat “de veiligheidssituatie in Bagdad is nog altijd problematisch en ernstig”.

Het is duidelijk dat de partijen die betrokken zijn in het conflict gebruik maken van oorlogsmethoden en tactieken die van aard zijn om het risico te doen verhogen van het aantal burgerslachtoffers.

De website “Iraq Body Count” (waarnaar hieronder wordt verwezen) geeft voor elke dag het aantal doden in de belangrijkste steden van Irak en de middelen die gebruikt werden om hen te doden: “Rockets, gunfire, car bomb, IEDs, etc”.

In Bagdad, vinden er regelmatig terreuraanslagen plaats door zelfmoordterroristen:

- 1. 13/11/2015: Zelfmoordaanslag in een begrafenisplechtigheid: privé-eigendom, gericht op burgers.*
- 2. 08/11/2015: Zelfmoordaanslag in een drukke markt in Kiara (Bagdad). Het doen ontploffen van een bom in een zeer drukke markt toont duidelijk aan dat burgers een directe doelwit vormen voor de terroristen. Deze aanval is werd ook vermeld in het laatste rapport van het ISW (Institute for the Study of War): Deze kaart vermeldt dat ISIS een aanslag heeft gepleegd in de wijk van Sadr City.*
- 3. 26/10/2015: 14 mensen komen om in een zelfmoordaanslag.*
- 4. 30/10/2015: 24 mensen komen om in Camp Hurriya ten gevolge van een raketaanval.*
- 5. 05/10/2015: 17 mensen sterven in een autobomaanslag.*
- 6. 03/10/2015: 29 mensen sterven in een zelfmoordaanslag tegen een sjjiitische schrijn: Akte tegen een religieuze plaats die duidelijk is gericht tegen burgers.*
- 7. 21/09/2015: 17 mensen sterven in een autobomaanslag.*
- 8. 17/09/2015: 29 mensen sterven in een zelfmoordaanslag.*

Acht zelfmoordaanslagen tegen burgers van Bagdad vonden plaats in slechts twee maanden, deze incidenten kunnen worden beschreven, zoals het CGVS het doet, als intens.

De COI Focus Irak van 06/10/2015 geeft het aantal “ernstige” aanvallen aan per jaar die gepleegd werden in Bagdad.

Aldus, voor 2013, werden 48 aanvallen werden, voor het jaar 2014, 59 aanvallen en voor het jaar 2015, 31 aanvallen¹⁴. Het aantal aanvallen neemt dus af.

Echter, zoals vermeld in het verslag IOC, is de registratie van het aantal aanvallen voor het jaar 2015 beperkt tot de aanvallen die tot en met 3 september 2015 plaatsvonden. Er dient dus erop gewezen te worden dat de cijfers zijn niet te vergelijken, omdat voor de eerste twee jaren (2013 en 2014) het aantal geregistreerde aanslagen betrekking hebben op de aanvallen gepleegd over een periode van 12 maanden, terwijl de registratie van het aanvallen voor het jaar 2015 beperkt is tot de eerste negen maanden van dezelfde jaar.

Daarnaast weergeeft de site “Iraq Body Count” elke dag de aanslagen die gepleegd werden in de belangrijkste steden van Bagdad, over een periode van 18 weken (van 07/07/2015 tot 13/11/2015 in andere woorden 129 dagen).

Voor elk van deze dagen, zonder uitzondering, kan men zien dat een aanval in Bagdad plaatsvond met altijd minstens 3 doden. Er vonden zich dus in Bagdad 129 aanslagen plaats in 129 dagen (zonder dat men hier stilstaan op het feit of deze aanvallen als ernstig of niet kunnen worden beschouwd). Wij vertrekken bovendien vanuit het principe dat wanneer er minstens 3 burgers omkomen, de aanval kan worden beschouwd als “ernstig”, aangezien de aanval het leven nam van een burger en dit elke dag gedurende 129 opeenvolgende dagen.

Gezien deze cijfers kunnen we niet concluderen dat er sprake is van een afname van het geweld in Bagdad.

Als we verwijzen naar de recente aanslagen van 13/11/2015 in Parijs en de omvang dat een dergelijke drama heeft genomen in de hele westerse wereld, moet niet de dagelijkse aanslagen in Bagdad minimaliseren.

Het is daarom noodzakelijk om dezelfde gegevens te vergelijken, anders is alle evenredigheidsverhouding zinloos: van 01/01/2013 tot en met 03/09/2013 hebben er 28 aanslagen plaatsgevonden in Bagdad; van 01/01/2014 tot en met 03/09/2014 waren er 33 aanslagen en van 01/01/2015 tot en met 03/09/2015 waren er 31 aanslagen.

Het aantal “ernstige aanvallen” in Bagdad (in de stad en de provincie) is toegenomen in vergelijking met 2013 en is min of meer gelijk aan die van 2014. De bestreden beslissing spreekt vaak van “minder

ernstige" aanvallen: nochtans worden alle aanslagen die geregistreerd werden door de COI van 06/10/2015 gekwalificeerd als "zware".

Verweerder begaat dus een kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de redenen voor zijn besluit en motiveert op onvoldoende wijze waarom zij van mening dat er sprake zou zijn van een daling dat een herziening van de positie van het CGVS zou rechtvaardigen.

B. HET VEEL VOORKOMEND KARAKTER OF NIET VAN DERGELIJKE METHODEN OF TACTIEKEN IN HOOFDE VAN DE PARTIJEN IN HET CONFLICT (HET AANTAL INCIDENTEN DIE BETREKKEING HEBBEN TOT HET CONFLICT)

In de bestreden beslissing, stelt het CGVS dat de aanvallen vaker voorkomen in 2015, maar dat het aantal slachtoffers "ver onder" het aantal ligt van namelijk 2013.

Deze verklaring laat toe aan het CGVS om aan te nemen dat voor de Iraakse ontheemden die hun land hebben gevlucht, een terugkeer naar Bagdad geen risico inhoudt van onmenselijke en vernederende behandeling.

Hoewel verzoeker deze bewering niet kan aantonen, verwijst hij naar de bronnen die hij gebruikt heeft in het begin van zijn uiteenzetting. De aanvallen kwamen vaker voor en het risico opdat de burgerbevolking geraakt wordt stijgt op overeenkomstige wijze.

Het CGVS heeft niet aangegeven in de bestreden beslissing, wat hij bedoelt met "ernstig". Op basis van de weergegeven gegevens in het huidig verzoek, kan de omvang van de ernstigheid worden waargenomen.

Een journalistieke bron zei inmiddels dat "Irak kent vandaag een van de grootste golven van geweld in jaren. Volgens een recent VN-rapport, werden minstens 12.282 burgers gedood en 23.126 gewond in 2014 ten gevolge terroristische daden en geweld, waardoor dit het de dodelijkste jaar s sinds het begin van sektarisch geweld in 2006- 2007".

C. DE GELOKALISEERDE- OF VERLENGDE AARD VAN DE GEVECHTEN

Het gehele Iraakse grondgebied is het slachtoffer van de aanvallen.

Bagdad is een stad met een hoge bevolkingsdichtheid, gaande tot 4.637 inwoners per km². Met zoveel inwoners per km², is het duidelijk dat wanneer een bom ontploft, het dramatische gevolgen heeft voor iedereen dat zich bevindt in de directe omgeving.

Gezien de dichtheid van mensen per vierkante kilometer, is het aantal collaterale schade aanzienlijk.

De tabel hieronder geeft weer het aantal burgerdoden ten gevolge van het geweld op het gehele Iraakse grondgebied sinds 2003 (<https://www.iraqbodycount.org/database/>).

- Het jaar 2013 telt 9851 overledenen.
- 2014 is het dodelijkst jaar met 18.236 overledenen.
- Voor 2015 tellen we 12.811 doden in november 2015.

Na de afschaffing van de subsidiaire bescherming voor mensen afkomstig vanuit Bagdad in januari 2012, herstelde het CGVS de subsidiaire bescherming voor Irakezen vanuit Bagdad in december 2013 naar aanleiding van de toename van het geweld in 2013. Het is inderdaad zo dat na een aantal jaren (2009-2012) waar er minder slachtoffers waren (4,000-5,000 overledenen per jaar of minder), het jaar 2013 kende een duidelijke toename van het geweld dat voortgezet werd in 2014.

In de mate waarin 2015 (dat nog niet voltooid is) al meer dodelijke slachtoffers kent dan het gehele jaar van 2013 en overtreft de laatste 6 maanden van 2013, in termen van het aantal slachtoffers dat omgekomen zijn (6639 overledenen over de laatste 6 maanden van 2013, met andere woorden een gemiddelde 1106 slachtoffers per maand – 12.811 zijn omgekomen tot op 15/11/2013 met andere woorden een gemiddelde 1220 slachtoffers per maand) vraagt men zich af hoe het CGVS haar beslissing om de toekenning van subsidiaire bescherming te weigeren kan rechtvaardigen.

Bovendien verklaarde De Heer Alhakim voor Irak, tijdens de vergadering van de VN-Veiligheidsraad van 11/11/2015 in New York, dat: "het belangrijkste probleem waarmee Irak vandaag wordt geconfronteerd is een complex amalgaam van problemen van militaire-, humanitaire-, economische- en veiligheidsorde. Meer dan 3 miljoen Irakezen van alle gemeenschappen blijven ontheemd, omdat hun steden en hun plaats van herkomst worden bezet door de Islamitische Staat van Irak en de Levant (ISIL)".

D. HET AANTAL OMGEKOMEN BURGERS, GEWONDEN EN ONTHEEMDEN DOOR DE GEVECHTEN (HET AANTAL BURGERS DIE SLACHTOFFERS ZIJN VAN WILLEKEURIG GEWELD, DE IMPACT VAN HET GEWELD OP HET LEVEN VAN DE BURGERS EN DE MATE BURGERS OM HUN LAND MOETEN VERLATEN OMWILLE VAN HET GEWELD OF, INDIEN VAN TOEPASSING, HUN REGIO VAN HERKOMST)

In de bestreden beslissing stelt het CGVS dat: "Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist".

Het CGVS stelt dan ook dat het geweld in Bagdad vertegenwoordigt honderden doden en gewonden per maand.

Aldus, het geweld in Bagdad heeft gevolgen voor alle burgers. Het is een willekeurig geweld. Alle burgers zijn het slachtoffer van dit willekeurig geweld. Als men de recente internationale pers leest, kan men de omvang van het geweld van de aanvallen realiseren.

□ In de maand november 2015

De website Iraq Body Count (IBC) somt elke dag alle slachtoffers in elke grote stad in Irak en dus ook in Bagdad "Iraq Body Count (IBC) records the violent deaths that have resulted from the 2003 military intervention in Iraq. Its detailed public database includes civilian deaths caused by US-led coalition and Iraqi government forces and paramilitary or criminal attacks by others".

Het is belangrijk om deze te hernemen opdat men de beweringen van het CGVS zou kunnen ontkennen:

□ 16/11/2015 : 13 ; 15/11/2015 : 7 ; 14/11/2015 : 6 ; 13/11/2015 : 32 ; 12/11/2015 : 7 ; 11/11/2015 : 7 ; 10/11/2015 : 16 ; 01/11/2015 – 09/11/2015 : 75 ; 163 slachtoffers in 15 dagen in Bagdad.

Op 13 november 2015 vond er een ernstig incident plaats in het zuidwesten van Bagdad: "Een zelfmoordterrorist zou zijn explosief in het zuidwesten van Bagdad hebben geactiveerd tijdens een begrafenisceremonie. Volgens de eerste schattingen, zijn er ten minste 18 mensen omgekomen en 41 raakten gewond. De terroristische groep Daesh heet een verklaring uitgezonden op het internet waarin hij beweerde dat deze aanval de Hashid-groep viseerde. Volgens de autoriteiten vond de zelfmoordaanslag plaats in de moskee Al-Ashara al-Mubashareen tijdens de begrafenis van een sjiiitische lid parlementaire vrijwilligers de "Eenheden van de populaire mobilisatie."

Op 8 november 2015: "Ten minste vier personen werden gedood op zondag en 16 anderen werden gewond bij een zelfmoordaanslag in de Iraakse hoofdstad Bagdad. De aanval vond plaats rond het middaguur toen een zelfmoordterrorist zijn explosieve vest deed ontploffen in de buurt van een veiligheidspatrouille in een overvolle markt van Qiyara, wijk die deel uitmaakt van de sjiiitische bastion van de wijk Sadr in het oosten van Bagdad.

□ In de maand oktober 2015:

De website vermeldt dat 1.150 burgers werden gedood in Irak in oktober 2015. In Bagdad, werden er 314 personen gedood tussen 01/10/2015 en 31/10/2015.

Laten wij als bijvoorbeeld nemen de aanval van 03/10/2015 tegen een sjiiitische schrijn in Bagdad dat de dood heeft veroorzaakt van 29 mensen (zie Iraq Body Count). Het was een dubbele zelfmoordaanslag door kamikazen van de Islamitische Staat: een autobom dat bestuurd werd door een zelfmoordterrorist en de ontploffing van een explosieve jas door een zelfmoordterrorist. De aanval vond plaats rond 17:30 lokale tijd op het plein Adan, een van de belangrijkste toegangspunten tot het sjiiitische schrijn van Kazimiya, die veel bezoekers lokt op zaterdag.

Deze aanval komt vlak na de verzending door de staatssecretaris voor Asiel op 03/09/2015, van een brief aan alle Iraakse asielzoekers in de Fedasil centra in België om aan te kondigen dat alle asielaanvragen van mensen uit Bagdad en de omliggende districten werden bevroren.

□ In de maand september 2015:

De website vermeldt dat 1.181 burgers werden gedood in Irak tijdens de maand september 2015. In de stad Bagdad, zijn er 282 personen omgekomen tussen 01/09/2015 en 30/09/2015.

□ In de maand augustus 2015:

De website vermeldt dat 1.535 burgers werden gedood in Irak in augustus 2015. In de stad van Bagdad, zijn er 287 personen omgekomen tussen 01/08/2015 en 30/08/2015.

□ In de maand juli 2015:

De website vermeldt dat ten minste 252 burgers werden gedood in Irak in juli 2015. Voor de stad van Bagdad, werden er ongeveer 252 burgers gedood tussen 07/07/2015 en 30/07/2015.

Uit een zeer leerzame tabel dat een overzicht geeft van het aantal doden in Bagdad tussen 2013 en 2015 blijkt dat de dodelijke aanvallen constant zijn (met uitzondering van een piek van geweld in 2014 zoals te zien is in onderstaande grafiek).

Door te stellen dat "in vergelijking met het hoogpunt van de «Breakingthewalls »-campagne van Al Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager", motiveert het CGVS op onvoldoende wijze zijn beslissing.

Er dient erop gewezen te worden te worden dat de minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders in tegenspraak met de staatssecretaris Theo Francken met betrekking tot de veiligheid in Bagdad.

"De Buitenlandse Zaken ontraden ten sterkste om te reizen naar Irak, waaronder de hoofdstad, omdat de veiligheid er niet gegarandeerd kan worden. Ik heb hem er al op gewezen dat we nog steeds de situatie zullen moeten analyseren", aldus Didier Reynders. Hij voegde hieraan toe "Ik vraag aan de diensten, en de zijne, om zich desbetreffende uit te spreken. Hebben wij te maken met een veilige situatie of niet? Ik ben hiervan niet overtuigd."

Men dient ook op te merken dat Canada "iedere reis" naar Irak ontraadt, behalve in Iraakse Koerdistan in het noordoosten. Het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten raden alleen de "essentiële reizen" aan en dan nog dient het in sommige gebieden onder gewapende begeleiding te gebeuren. Ten slotte België, dat zijn advies met betrekking tot de reizen niet heeft gewijzigd sinds februari, raadt "formeel" af iedere reis naar Irak onder vermelding van het "risico dat het geweld tot in Bagdad zou uitlopen" (<http://www.lalibre.be/actu/belgique/bagdad-n-est-pas-aussi-sure-que-le-dit-theo-francken-5617ec0735700fb92f913b83>).

Hierbij dient men ook de opmerking van Hans Christof Graf von Sponeck te vermelden, voormalig coördinator van de humanitaire programma van de VN in Irak, die omschreef als "absurd" de verklaring van Washington, door de plaatsvervangend woordvoerder van US State Department Mark Toner, op de verbetering van de situatie in Irak sinds het begin van de Amerikaanse bombardementen. Toen hij desbetreffende ondervraagd werd, voegde hij hieraan toe: "Ik weet niet waar ze het over hebben, omdat alle indicatoren aangeven, zonder de kranten te moeten lezen, maat gewoon door te kijken naar de foto's, dat de vernietiging van de staat gaande is.

Ik zie persoonlijk geen vooruitgang. Wij hebben vandaag een probleem in het noorden van het land waar de relaties tussen de Koerden en Arabieren in Irak niet goed zijn. Er is natuurlijk ook het probleem van Daesh. Zoals we zien, Ramadi, centraal Irak en Mosul zijn nog steeds in hun bezit. Er is ook de probleem van de verdeeldheid binnen de regering in Bagdad. Dus vraag ik me af over welke vooruitgang ze het hebben?

Het is gewoon een droom. We hopen met heel ons hart om tot die conclusie te komen, maar het is vrij ver van de realiteit op het terrein. (...). Tenzij ze schizofreen zijn, zou ik zeggen dat ze niet echt geloven dat Irak nu beter is in vergelijking met een paar jaar geleden. De verslechtering van de situatie is duidelijk. En als je een bewijs wilt, neem een kijkje naar al die mensen die Irak te verlaten, in het Midden-Oosten, de Middellandse Zee oversteken om naar Griekenland te komen en eindigen in de buurt van de Hongaarse hekwerk. En dan heb je een heel andere conclusie."

Verzoeker vervolgt:

"Overwegende dat verzoeker gedurende zijn interview duidelijk heeft gemaakt dat zijn vrees voor vervolging bestaat omwille de vele ontvoeringen en executies, alsook de aanwezigheid van extreem religieuze milities en terreurgroeperingen;

Dat verzoeker met zijn woorden en emoties duidelijk maakt dat de algemene situatie in Bagdad terreurachtig is ;

Dat omwille deze algemene gewelddadige en oorlogachtige situatie, verzoeker op elk moment, enkele en alleen maar door zijn aanwezigheid, onder een bom kan vallen of de gruwelijkheid van één of meerdere van de vele aanwezige militie kan ondergaan ;

Dat verzoeker het dan ook duidelijk maakt dat de algemene veiligheidssituatie in Bagdad één van de voornamelijk redenen van zijn vlucht uit Irak is;"

Verzoeker geeft, verwijzend naar de Verdragen van Genève van 1949 en de Aanvullende Protocollen van 1977, een algemene uiteenzetting omtrent het begrip gewapend conflict. Hij toetst dit aan de situatie in Bagdad. Verder voert hij aan:

"Dat verwerende partij erkent, dat de veiligheidssituatie in Bagdad "complex, problematisch en ernstig is" (beslissing, p. 4), en dat, o.a. "het aantal burger die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld" - tegenpartij blijkt dus uitdrukkelijk te erkennen dat er in Bagdad willekeurig geweld plaats vind, wat één van de motieven is tot de erkenning van de subsidiaire bescherming conform de Vreemdelingenwet -, "het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten" ;

Dat verzoeker wenst te benadrukken dat hij niet in staat is te weten van waar tegenpartij haalt dat al die elementen cumulatief onderzoekt zouden moet worden om, ten slotte, een subsidiaire bescherming te kunnen verlenen, en dit des te meer dat verwerende partij zelf, en uitdrukkelijk aanneemt dat het geweld in de provincie Bagdad "plaatsvindt in hoofdzaak onder de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds (beslissing, p. 4) ;

Dat, ter herinnering, een conflict als intern gewapend conflict word conform artikel 3 gemeen aan de Conventie van Genève van 1949, indien de oorlogshandelingen plaatsvinden tussen het leger en gewapende groeperingen ;

Dat in Irak en in Bagdad zulke oorlogshandelingen plaatsvinden ;

Dat het Iraakes leger en het internationaal coalitie er aanwezig zijn en trotseren, dagelijks, met de vele gewapende milities;

Dat deze oorlogshandelingen duizenden doden veroorzaakt.

Dat het grote meerderheid van de slachtoffers gewone burgers zijn die zijn omgekomen enkel en alleen omwille hun aanwezigheid in Bagdad ("COI Focus – Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, p. 14");
Dat de gegevens hierboven ontwikkeld (p. 10 - 19), dit bevestigen ;
*Dat tegenpartij zelf schrijft " Uit de zelfde informatie blijkt dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks **honderden doden en slachtoffers** opeist" ; (wij onderlijnen)*
Dat het dus onbetwistbaar is dat het willekeurige geweld in Bagdad dermate hoog is dat "er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet" (beslissing p. 4) ;"

Verzoeker betoogt verder:

"Overwegende dat tegenpartij een document « COI Focus – Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" in het administratief dossier toevoegt;

Dat volgens verwerende partij, alhoewel Bagdad geconfronteerd is met een zekere niveau van geweld en dat men "honderden doden per maand" telt, is de situatie er niet zo dramatisch dat het louter feit voor een burger er aanwezig te zijn, de risico veroorzaakt tot een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" (artikel 48/4, §2, c° Vreemdelingenwet) ;

Dat verzoeker volgende paragrafen van het document naar voren wens te brengen die de conclusie van tegenpartij tegenspreken:"

Vervolgens citeert verzoeker enkele passages uit de voormelde landeninformatie en verwijst hij naar de inhoud en de conclusie van deze informatie.

Aangezien het openbare leven zelfs ten tijde van het zwaarste geweld niet stilviel, kan dit volgens verzoeker geen aanwijzing vormen voor het al dan niet bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker herhaalt zijn reeds uiteengezette betoog omtrent het begrip gewapend conflict. Hij doet gelden:

"Dat,

- Het minimumniveau van intensiteit van de gewelddadige strijden die in Bagdad plaats vinden moeilijk betwistbaar is aangezien verwerende partij erkent dat er maandelijks honderden doden te tellen zijn en dat het administratief dossier spreekt over 300 doden en 700 slachtoffers per maand,

- De Irakese regime gedwongen is om zijn leger te mobiliseren, zowel in Bagdad als in de rest van het land, om de vele soennitische militie, de sjiiitische militie en ISIS te bestrijden,

- Zowel de sjiiitische militie als ISIS als een "partie au conflit" moet beschouwen worden aangezien deze gewapende groepering uiterst goed georganiseerd zijn, dat ze een welbepaald hiërarchie hebben en dat ze de capaciteiten hebben om gewapende en militaire operaties op lange termijn door te brengen,

Dat conform artikel 3 gemeen aan de Conventies van Geneve van 1949, het conflict in Bagdad, zoals beschreven in het document "COI Focus – Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van oktober 2015, een intern gewapend conflict is;

Dat het tegengestelde beweren is een ontkenning van de werkelijkheid;

Dat tegenpartij nochtans concludeert "Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u door uw louter aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c° van de vreemdelingenwet";

Dat zulke conclusie tegenstrijdig is, zowel met het door verwerende partij meegedeeld informatie in het administratief dossier, en meer bepaald met het document "COI Focus – Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad", als met het hogervermelde analyse gedaan m.b.t. het bestaan van een intern gewapend conflictsituatie in Bagdad en de verklaringen van verzoeker;

Dat de vele en verschillende type aanslagen in Bagdad, de willekeurig doelwitten van de militie en het leger en het heel groot aantal maandelijks burgerslachtoffers wel degelijk en concreet een risico aantoon dat verzoeker "een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c° van de vreemdelingenwet, louter en alleen omwille van zijn aanwezigheid in het Iraakes hoofdstad;

Dat op 11.01.2015 alweer aan terreuraanslag plaats vond (stuk 3);

Dat ten gevolge, verwerende partij de subsidiaire bescherming aan verzoekende partij niet kan ontkennen;"

2.1.4. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor bijkomende onderzoek.

2.1.5. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift: een e-mail die omtrent de terugkeer van verzoekers broer naar Irak aan het CGVS werd verstuurd op 14 december 2015 (bijlage 3) en een artikel over een aanslag in Bagdad op 11 januari 2016 (bijlage 4).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze hij het “*algemeen beginsel van voorzichtigheid*” geschonden acht. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Verzoeker duidt daarenboven niet op concrete wijze hoe artikel 4 PR CGVS geschonden zou zijn. Derhalve wordt de schending van deze bepaling niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. Artikel 26 PR CGVS bepaalt op welke inlichtingen de commissaris-generaal of één van zijn adjuncten zich kan steunen en aan welke voorwaarden deze inlichtingen dienen te voldoen. Verzoeker werkt geheel niet uit hoe voormelde bepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Hij beroept zich aldus niet dienstig op deze schending.

2.2.5. Evenmin duidt verzoeker welk(e) van de “*algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur*” hij *in casu* geschonden acht benevens het voorzichtigheids-, redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Hij geeft ook niet aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.6. Verzoeker preciseert voorts niet hoe artikel 7 van het Handvest, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven behelst, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.7. Verder beargumenteert verzoeker niet *in concreto* hoe artikelen 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Hij beperkt zich in het verzoekschrift immers tot een loutere verwijzing naar de inhoud en tot het op louter algemene wijze poneren dat uit de stukken van het dossier en de situatie in Irak zou blijken dat deze artikelen geschonden zouden zijn. Derhalve wordt ook de schending van deze artikelen geenszins dienstig aangevoerd.

2.2.8. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.9. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.10. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.11. Verzoeker stelt zijn land van herkomst verlaten te hebben uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging vanwege Asaeb Ahl al-Haq (AAH).

De ernst en de geloofwaardigheid van deze vrees wordt echter vooreerst ondermijnd doordat verzoekers broer, die blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing nagenoeg exact dezelfde vrees zou koesteren als verzoeker, vrijwillig heeft beslist om terug te keren naar Irak (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.4; bijlage 3). De reden die aan de beslissing van zijn broer ten grondslag zou liggen, met name een ontvoering van zijn zoon, wordt daarbij door verzoeker geenszins aangetoond, laat staan uitgewerkt.

Verzoeker voert in zijn nochtans uitgebreide verzoekschrift daarenboven niet één dienstig en concreet argument aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt dat (i) hij, hoewel dit van hem mocht worden verwacht, de bekering van zijn vader die nochtans de bron van al zijn verdere problemen vormde niet vermeldde in de vragenlijst (ii) het bijzonder bevreedend is dat hij door deze algemene en verplichte bekering (die bovendien verscheidene decennia geleden plaatsvond en geen steun vindt in de landeninformatie van verweerder), problemen zou hebben ondervonden; (iii) hij nergens in de vragenlijst ook maar enige melding maakte van het eerste incident waarbij hijzelf en zijn vader werden aangevallen en beschoten; (iv) hij in de vragenlijst evenmin met één woord rept over de eerdere problemen in 2007 en het jarenlange verblijf in Syrië; (v) hij niet consistent is in zijn verklaringen over zijn laatste verblijfplaats(en) in Irak, de situering in de tijd van zijn problemen en de datering en chronologie van zijn relaas; (vi) hij inconsistente verklaringen aflegde over het incident waarbij de sjiitische militie zou zijn langsgesproken op zijn werk; (vii) hij eveneens inconsistente verklaringen aflegde over het ogenblik sedert wanneer hij niet meer zou zijn teruggekeerd naar zijn werk; (viii) hij inconsistente verklaringen aflegde over de dreigbrief of dreigbrieven die hij zou hebben ontvangen; (ix) hij zijn vervolgingsfeiten niet kan staven aan de hand van overtuigende documenten. Verzoeker beperkt zich er immers toe te verwijzen naar en te citeren uit zijn eerdere gezegden. Hiermee vermag hij geenszins afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden ontkracht, door de Raad overgenomen.

Zij volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde gedwongen bekering van verzoekers vader, noch aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Bijgevolg kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij poneert dat hij door de bekering van zijn vader tot een sociale groep zou behoren en vervolging zou dienen te vrezen.

In de bestreden beslissing wordt eveneens met recht gemotiveerd:

*“U haalt **ten slotte** aan dat u op legale wijze, met uw eigen paspoort, vanuit de luchthaven van Bagdad naar Turkije reisde (zie CGVS p.11). Het feit dat u Irak klaarblijkelijk op legale wijze kon verlaten, wijst*

erop dat u in ieder geval geen vrees voor de Iraakse autoriteiten koesterde op het moment dat u uw land verliet."

Verzoeker stipt terecht aan dat vervolging niet noodzakelijk dient uit te gaan van de autoriteiten en dat de vluchtelingenstatus niet beperkt is tot die personen die door de overheid worden vervolgd. Hoe dit afbreuk zou kunnen doen aan de vaststelling dat verzoeker geen vrees voor vervolging koestert jegens de Iraakse autoriteiten, kan echter niet worden ingezien.

Waar verzoeker voorts laat uitschijnen dat hij omwille van het Baathverleden van zijn vader zou dreigen te worden geïseerd of vervolgd, dient te worden opgemerkt dat hij nooit eerder aanhaalde louter hierdoor vervolging te riskeren. Bovendien viel het Baathregime reeds in 2003 en haalde verzoeker, mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven, in dit kader geen concrete en geloofwaardige problemen aan. Derhalve kan bezwaarlijk worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst plots wel problemen zou ondervinden. Bijgevolg toont verzoeker niet *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïseerd of vervolgd omwille van het Baathverleden van zijn vader.

Waar uit de in het verzoekschrift geciteerde en in het administratief dossier opgenomen informatie (map 'landeninformatie') blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak bezondigen aan bepaalde misbruiken, kan nog worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar louter ingevolge hun religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden geïseerd of vervolgd. Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende vrees en problemen, haalde verzoeker bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige, aan zijn religie verbonden problemen aan. Integendeel verklaarde hij dat hij zelf geen ervaringen had met de milities (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.15). Bijgevolg toont hij geenszins *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar deze wijk zou dreigen te worden geïseerd of vervolgd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.12. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker doet in het onderhavige verzoekschrift in dit kader meermaals een uiteenzetting omtrent het begrip 'gewapend conflict'. Hij beroept zich daarbij onder meer op de schending van "*artikel 3 gemeen van de Verdragen van Genève, d.d. 12 augustus 1949*", refereert herhaald naar de Verdragen van Genève van 1949 en de Aanvullende Protocollen van 1977 en verwijst naar rechtspraak van het HvJ. Wat verzoeker met dit betoog tracht te bereiken, kan niet worden ingezien. Verweerder stelt, zoals verzoeker overigens zelf uitdrukkelijk aangeeft in het onderhavige verzoekschrift, het bestaan van een gewapend conflict in Irak immers niet in vraag. Geen van de partijen betwist aldus dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen, dat de scholen open zijn en dat het schoolbezoek stabiel sinds 2006. In tegenstelling met wat verzoeker doet gelden, vormt dit weldegelijk een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie aldaar van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, de stad een reëel risico op ernstige schade met zich zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan immers worden aangenomen dat het openbare leven hieronder zou leiden en dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald. *In casu* blijkt dit echter niet zo te zijn.

Verder is er in Bagdad gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad bovendien opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen

dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "Upper Tribunal" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Daarnaast heeft het EHRM in een recent arrest zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, § 53, § 54, § 55).

De door verzoeker aangehaalde informatie en cijfers zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Vooreerst hanteert hij meermaals informatie en cijfers die betrekking hebben op de situatie in de provincie Bagdad (en dus niet op de stad Bagdad waarvan hij afkomstig is) en op de situatie in Irak in het algemeen. Bovendien hebben de gehanteerde informatie en cijfers inzake het aantal burgerslachtoffers niet enkel betrekking op slachtoffers van aanslagen doch tevens op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Dat zich in (de stad en provincie) Bagdad terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande hoe dan ook niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

De reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Zulke reisadviezen zijn bestemd voor reislustige toeristen, houden rekening met het verhoogd risico dat zulke (Westerse) toeristen lopen en vormen geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn.

Uit het artikel bij het verzoekschrift (bijlage 4) blijkt dat zich in januari 2016 een aanslag voordeed in Bagdad. Dat zich aldaar nog aanslagen voordoen en dat er nog geweld plaatsvindt, wordt in het voorgaande echter niet betwist en kan geenszins volstaan om aan te nemen dat de situatie aldaar zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker lijkt het CGVS tot slot nog te verwijten dat niet gemotiveerd wordt waarom het beleid gewijzigd is. Nog daargelaten dat hij zijn beweringen omtrent deze beleidswijziging op generlei wijze staaft, dient echter te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en

elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist voorts niet dat het CGVS ook de gronden voor zijn motieven of de redenen voor haar beleid (swijziging) moet weergeven. Het CGVS moet enkel motiveren waarom het van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.13. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS